

По лезу ножа лише із ножем пройдеш

Ігор Павлюк

По лезу ножа лише із ножем пройдеш.
Зозуля куватиме в теплих, як сльози, скронях.
Шаблями по рейках — яких вже нема ніде.
Імперія гола.
Цілюються лежачи коні.

І кирзові лиця снують з голосами вод.
Між ніжністю й матом.
І нами — рабами волі.
Минуло — як блискавка, як анекдот,
І загуло по полю.

А небо під колір хлібів святих.
А зорі — як з глини й квітки.
По лезу ножа не знаєм, куди іти.
Добре, що знаємо,—
Звідки.